

Hodnocení diplomové práce

Název: *Výzkum volného času dětí a mládeže v České republice po roce 1989*

Autor: *Bc. Eva Sojková*

Diplomantka si vybrala velmi zajímavé téma, které zapadá do okruhu výzkumných témat Katedry pedagogiky TF JU. Cílem práce je „přispět k systematickému upřesnění vývoje výzkumu volného času dětí a mládeže v České republice po roce 1989“ (s.7).

Předložená práce je rozdělena do čtyř kapitol. První dvě obsahují vymezení základních pojmů, informace o výzkumných metodách a o výzkumu volného času v zahraničí a o výzkumu u nás v době do r. 1989. Informace obsažené v těchto kapitolách (s. 9-36) vytváří určitý – dle autorčina mínění – nutný úvod do dané problematiky. Informativně i textově nejobsáhlejší je třetí kapitola (s. 37-68), která obsahuje strukturovaný přehled třiceti dostupných výzkumů, které se buď celkově nebo zčásti věnovaly volnému času dětí a mládeže, ať už to bylo hlavním tématem šetření anebo jenom jedním z mnoha témat. Výsledek celé práce – pokus o formulaci odpovědi na hlavní výzkumnou otázku práce (Jak se vyvíjel výzkum volného času dětí a mládeže po roce 1989 v ČR?) – obsahuje čtvrtá kapitola a závěr (s. 69-80).

Z hlediska vnější úpravy, vzhledu a formy nelze práci nic vytknout. Z celé práce se dá poznat pečlivý přístup autorky. Místy je snaha vyhovět formálním požadavkům zbytečně úzkostlivá (např. na s. 31-32 se opakuje řada odkazů na stejné zdroje, ačkoli by v tomto případě – když jde o nepřímé citace – stačilo uvést zdroje společně na konci stránky).

Autorka formulovala celou práci samostatně a poměrně úsporně. Styl práce je přesný, a přesto čtivý. Překlepů a gramatických chyb je minimum.

Z hlediska obsahu je třeba zmínit zejména významný odborný přínos práce. Práce je totiž pokusem systematicky „vytáhnout“ z výzkumů dětí a mládeže ty, které se týkaly (také) oblasti volného času. Za těžiště práce ovšem považuji její poslední část, kde dochází k určité syntéze, která umožňuje čtenáři, aby si udělal obrázek o výzkumech týkajících se tohoto tématu. Domnívám se, že alespoň tato část, spolu s argumentací, která se opírá o konkrétní údaje obsažené v třetí kapitole, si zaslouží zveřejnění a další hlubší rozpracování.

Domnívám se, že je škoda, že autorka věnovala hodně pozornosti teorii výzkumu (podkapitola 2.1), přičemž vycházela ze známých pedagogických autorit (Průcha, Švec), bez možnosti určitého nadhledu. Uspořené prostor a energii mohla věnovat zevrubnější interpretaci výsledků srovnání shromážděných výzkumů. Ze začátku podkapitoly 2.3 (s. 30) je cítit značnou nejistotu autorky, protože nechává vedle sebe dost rozdílná tvrzení, která – bez dalšího vysvětlení – zanechávají v čtenáři dost mlhavou představu a vyvolávají řadu otázek (například: Kdy a kde tedy začal empirický výzkum volného času? Patří tento výzkum do pedagogiky volného času anebo se vyvíjel nezávisle?). V této části mohla autorka použít další prameny (např. Opaschowského *Einführung in die Freizeitwissenschaft* nebo Kaplánekův článek *Pedagogika volného času – projekt budoucnosti nebo slepá ulička?*), které by jí pomohly formulovat problematiku přesněji.

Předložená diplomová práce Evy Sojkové splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Proto ji doporučuji k obhajobě. Vzhledem k poctivosti zpracování a významnému přínosu pro obor doporučuji tuto práci hodnotit známkou „výborně“.

České Budějovice, 14. května 2011

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce